Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni
ERDOĞAN GÖNÜLLER
Genel Yayın Yönetmeni :
ATTİLÂ AŞUT
Yönetim Yeri :
Uzunsokak, No. 96
Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON
Dizgi — Baskı
"Hâkimiyet„ Basımevi

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 5 20 Ekim 1965 Fiatı : 50 Kuruş

Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı milletçe savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

ATATÜRK

Tertipçilerin çabası boşa çıktı!..

Komünizm propagandası yapmaktan sanık Atatürk'çü öğretmenler beraat etti!

KOMÜNİZM propagandası yaptıkları iddiasıyla, uzun süreden beri ilimiz Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmakta olan üç Atatürk'çü öğretmen, cuma günkü duruşmalarında beraat etmişlerdir.

İddia makamında bulunan Savcı Yardımcısı Nasuh Dobrucalı; Akçaabat Öğretmenler Derneği Başkanı Cemal Durgun, Akçaabat Ortaokul Müdürü (şimdi Karma Ortaokul Öğretmeni) Kemalettin Dilâver ve Akçaabat Merkez İlkokulu Öğretmeni Zekeriya Kaynar hakkındaki iddiaların doğrulanamadığını, doğrulansa bile bunların Anayasa çerçevesinde suç sayılamayacağını belirtmiş ve sanıkların beraatini istemiştir. Murat Yongaçoğlu Başkanlığında Mumin Kavalalı ve Ahmet Selim Teymur'dan kurulu Mahkeme Kurulu da bu isteğe uyarak öğretmenlerin beraatine karar vermiştir.

SEVİNÇ YARATTI

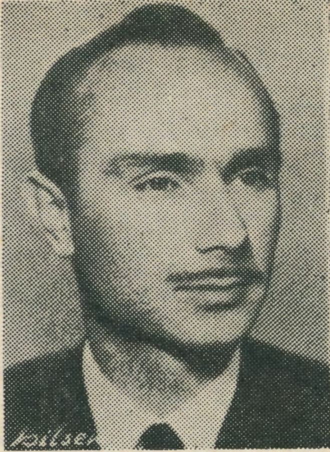
Çevrelerinde devrimci ve toplumcu çalışmalarıyla tanınan bu üç Atatürk'çü öğretmenin Adalet önünde temize çıkması, öğretmenler ve aydınlar arasında sevinç yaratmıştır.

Komünizm propagandasından (Yani «Yön», «Akşam», «Cumhuriyet», «Milliyet» gibi gazeteleri okumak, Akçaabat Yargıcı Ali Faik Cihan'ın «Sosyalist Türkiye» adlı kitabını övmek..... suçlarından!) sanık öğretmenleri, Trabzon'un toplumcu Avukatlarından Vehbi Dranaz, Hasan Güven, Subutay Karahasanoğlu ve Âdil Tuğrul, fahrî olarak savunmuşlardır.

UTANMAZLAR!

Öğretmenlerin beraatiyle, bir süreden beri Akçaabat'ta aydınlara karşı çıkarcı çevrelerin sistemli olarak yürüttükleri yıpratma ve karalama kampanyası başarısızlıkla sonuçlanmış ve Türy Adaletini karanlık emellerine âlet edemiyen tertipçiler, utanmaz yüzleriyle başbaşa kalmışlardır.

«SAVAŞ», Atatürk'çülük savaşının adsız kahramanlarına «geçmiş olsun» der, savaşlarını yürekten kutlar:

T.İ.P. Trabzon Milletvekili Adayı Ü. Baran'ın Teşekkürü

İki aylık bir kuruluşla girdiğimiz 10 Ekim seçiminde, yıllanmış, zengin partilerin yanısıra, Türkiye İşçi Partisi'nin çeşitli olanaksızlıklar içinde sağladığı 1939 oy'luk sonuç, üzüntü değil, kıvanç vericidir. Bu demektir ki, Trabzon'da 1939 kişi, içinde bulunduğumuz «mücadelenin» bir ölüm-kalım savaşı olduğuna inanmış ve bu savaşın ancak T.İ.P.'nin, yani eli nasırlı emekçi halkın önderliğinde zafere ulaştırılabileceği kanısına varmışlardır.

Oy'larını bu inançla kullanmış olan bütün seçmenlere, gönlü ve kafası ile bizden yana olanlara ve Türkiye İşçi Partisi'nin çilekeş yöneticilerine içten teşekkür eder, saygılar sunarım.

ÜMRAN BARAN

Toplumcular Mecliste!

Türkiye İşçi Partisi'nin 10 Ekimde çıkardığı 15 Milletvekili şunlardır.

1 - M. Ali Aybar (İstanbul)
2 - Çetin Altan (İstanbul)
3 - Sadun Aren (Kontenjan)
4 - Behice Boran (Kontenjan)
5 - Rıza Kuas (Ankara)
6 - C. Hakkı Selek (İzmir)
7 - Muzaffer Karan (Kontenjan)
8 - Kemal Nebioğlu (Kontenjan)
9 - T. Ziya Ekinci (Diyarbakır)
10 - Yunus Koçak (Konya)
11 - Âdil Kurtel (Kars)
12 Yahya Kanpolat (Hatay)
13 - Hayrettin Abacı (Malatya)
14 - Hüseyin Kiraz (Urfa)
15 - İlhan Tezer (İçel)

«SAVAŞ»a Mektuplar: I

Halk bir uyansa

AŞAĞIDA okuyacağınız mektup, İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi öğrencilerinden Süleyman ALTUN tarafından gönderilmiştir. Genel bir nitelik taşıdığı ve tamamen yurt sorunlarıyla ilgili olduğu için buraya aktarmayı yararlı gördük. «SAVAŞ»a gönderilen genel nitelikteki başka mektuplara da fırsat buldukça bu sütunda yer verilecektir.

I

Değerli Attilâ,

Göndermiş olduğunuz iki adet «Sömürücülüğe Karşı SAVAŞ»ı aldım. Kelebek kanadı kadar hafif birşey. Çıkacak bir gazeteyi tanıtıyorlar herhalde dedim önce. Okudum her yanını. Başlı başına bir gazeteymiş SAVAŞ. Küçücük bir yaprakla savaş... Hem de sömürücülüğe karşı savaş...

Bir de sayfaları «Coca-Cola» övgüleriyle dolu gazeteleri düşündüm. Karşılaştırdım. Göbeği haram ve alkolle taşmış sarı dişli sırtarık adamla, ölmiyecek kadar yiyen sıska bir delikanlı geldi gözümün önüne.

Güler misin, ağlar mısın bu manzaraya?

Şu sonuca vardım: Bu dar imkânlarla çıkan gazetenin tek ereği olabilir: Toplumu yok oluştan kurtaracak reçete olmak. Adı bunu anlatıyordu: «Sömürücülüğe Karşı SAVAŞ...»

II

Günümüzün «Artık halk uyanmıştır! Aydınlanmıştır!» sözü, tarihe geçecek en büyük yalan, şaheser bir komedidir. Demokrasimizin sürü iradesinden öteye geçebilmesi, oy hakkı ve ödevinin toplumumuzca anlaşılmış olmasına bağlıdır. Oy'un namus olduğu, başka türlü bilinemez.

Köy ve kasabalarda halkı her konuda aydınlatacak kültür elemanlarının yetiştirilmesi için bir «Toplum Kalkınması Fakültesi» kurulması ne kadar isabetli olur. Bu elemanlar, köylerde demokrasi, oy, sosyal adalet, vergi adaleti, reformlar, anayasa, tarım, sağlık, sanat, kalkınma... atom bilgisine değin, birçok konularda halkı aydınlatıp uyarsalar. O zaman demokrasimiz anlamını kazanır. O zaman tefeciler, ağalar, gerçek ulusal iradenin şamarını yerler.

III

Gönül ister ki, aydınlatıcı gazeteler, köylere içilen su gibi sunulsa. Halk okusa, bilse. Anayasayı, reformları, hakkı, görevi, oyu, demokrasiyle demirkıratı... Anayasanın ona neler sağladığını... Jandarma dayağının, kula kul olmanın, yüzde yetmişten faiz almanın, ürünü yarı fiatına satmanın, yarıcılığın, arazisinden geçen suyla çeltiğini sulama yüzünden toprak ağasına üçte bir vermenin, siyasîlerimizin boyalı çocuklarının yabancı Kolejlerde okuyuşu karşısında, kendisinin kitap, öğretmen yüzü görmeyişinin ve çalışan, didinen nasırlı ellerinin, emeğinin karşılığını alamayışının acılığını duysa, anlasa, görse, dolsa, taşsa...

IV

Ağalar, tefeciler, halkın kendi öz temsilcilerinin Meclise gelmesini istemediklerinden, aydınlanmasını, uyanmasını da istemezler. Bilirler çünkü: Cahil kolay aldatılır. Cahilin oyu kolay alınır.

Toplumun aydınlatılması, yine yoksullara düşüyor. Atatürk'çü gençlere... Kendini halka adayanlara... Küçücük yapraklara...

O halde, halka bir kelime sunma gücü oldukça, savaşa devam etmeliyiz.

Değişmeli halkın kötü yazgısı.
Nedir bu baltası kazması
Karasapanıyla bin yıl öncesi
Bir yamalı pantalon
Bir kara lâstikten başka
Farkı ne Etiler günüyle
Halkımın.
Her zamankinden çok aldatılmıyor mu ?
Sömürülmüyor mu içten, dıştan ?
İnançları çiğnenmiyor mu ?

Beşiktaş, 9 Ekim 1965
Süleyman ALTUN

kurtuluş türküsü

batmanda fitilleyip bizi varıp el kapılarına
hırsıyla bütün tetik yaptılar
ak güvercinler yollarını yitirdi
dönen uçsuz bucaksız mumun ışığında
tomur tomur umut ve sevgiydi sadece

batmanda fitilleyip bizi
varıp el kapılarına çöpçü yaptılar
toprak kadar gerçek salepli simitli akşamlar
en mutlu yaşam oldu bize
savaşmak emek sömürücüleriyle

o günler yakındır kardeşlerim
savaşlar barışa dönecek
söküp atılacak batmandaki yaban fitiller
tetikler sönecek
ince boyunlar hakkını alacak kocaman göbekten

sen içini serin tut eli nasırlı emekçi kardeşim benim
birce dostun sadece toprak
biliyorum bin yıllık ateşle uyandı ellerin
gecikmiş uykulardan öfkeyle kalkarak
o ulu kapıdan pırıl pırıl aydınlığa girdin

birgün bu savaş barışa dönecek kardeşim
o mutlu düzey nasıl da seni alnından öpecek
ve çok olan ve gerçekten var olan ki sensin
ak güvercin yuvasına dönecek
ve yarının uygar türkiye'sini yöneteceksin

öner kemâl ciravoğlu

Falih Rıfkı Atay'a

«Ben herşeyi bilirim, allâmeyim» diyorsun
Oysa aynı sakızı yıllardır çiğniyorsun.
Cızırdıyor kalemin bir bozuk plâk gibi
Her yazınla Falih Bey, sen kendini yiyorsun.

ÜMİT YAŞAR